

1. ชื่อผลงาน/โครงการพัฒนา : นวัตกรรม สมุดคู่มือสำหรับผู้ป่วยฉีดยา STREPTOMYCIN
คลินิกวัณโรค

2. คำสำคัญ : STREPTOMYCIN

3. สรุปผลงานโดยย่อ

ผู้ป่วยวัณโรคที่ต้องได้รับการรักษาโดยการฉีดยา STREPTOMYCIN ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ บริเวณก้นของผู้ป่วย ผู้ป่วยมักมีอาการเจ็บก้น ก้นอักเสบ และส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยในการใช้ชีวิตประจำวัน เช่นการนั่ง การนอน วิธีการที่ดีและทำได้เพื่อลดอาการเจ็บก้นคือการฉีดยาสลักก้น ซ้ายวัน ขวาวัน แต่ปัญหาที่ตามมาคือผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่จำไม่ได้ว่าเมื่อวานฉีดก้นไหน ทางทีมงานคลินิกวัณโรคจึงได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อช่วยเพิ่มความจำ อำนวยความสะดวก ให้ผู้ป่วย และเจ้าหน้าที่ในการฉีดยา

4. ชื่อและที่อยู่ขององค์กร : งานบริการคลินิกวัณโรค โรงพยาบาลเขายายจัน จ.พัทลุง

5. สมาชิกทีม : เกศัชกรพัชรมณนท์ ศรีจันทังค์

นางรชณากร บัวแก้ว

6. เป้าหมาย :

- เพื่อพัฒนางานคลินิกวัณโรค
- เพื่อพัฒนาปรับปรุงสมุดประจำตัวผู้ป่วยฉีดยา STREPTOMYCIN

7. ปัญหาและสาเหตุโดยย่อ :

เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ฉีดยาให้คนไข้มีบางคนไม่ทราบว่าการฉีดยา STREPTOMYCIN ต้องฉีดสลักก้น ซ้าย ขวา วันเว้นวัน เพื่อลดการอักเสบ และความเจ็บปวดบริเวณก้นจากอาการก้นอักเสบ เจ้าหน้าที่ไม่ทราบวิธีการผสมยา และการคำนวณยาฉีดจึงทำให้โทรศัพท์มาสอบถามเจ้าหน้าที่ถึงวิธีการผสมยา และการคำนวณยาฉีดอยู่บ่อยครั้ง จึงตั้งคำถามว่ามีวิธีการใดบ้างใหม่ในการที่จะอำนวยความสะดวกในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในการฉีดยา STREPTOMYCIN ให้กับผู้ป่วยวัณโรคที่ต้องได้รับการรักษาโดยการฉีดยา STREPTOMYCIN เพราะยาตัวนี้จะต้องทำการฉีดถึง 60 เข็ม ถ้าเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยจำไม่ได้ว่าเมื่อวานฉีดยา STREPTOMYCIN ก้นข้างไหนอาจทำให้เกิดการฉีดซ้ำกัน ได้การอักเสบและการเจ็บปวดบริเวณก้นของผู้ป่วยก็จะมากขึ้น การผสมยาก็ส่งผลกระทบต่อความเจ็บปวดได้เช่นกัน เพราะการผสมยาในปริมาณที่มากก็ส่งผลให้ดูดยามาใช้ในปริมาณที่มาก ปริมาณยาที่ฉีดก็แปรผันตรงกับการอักเสบและการเจ็บปวดด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้นการฉีดยาโดยการสลักก้นและใช้ปริมาณยาที่เหมาะสมจึงเป็นวิธีการที่จะลดความเจ็บปวดให้ผู้ป่วยที่ฉีดยา STREPTOMYCIN ได้ จากแนวคิดดังกล่าวจึงนำมาซึ่งการจัดทำโครงการสมุดคู่มือสำหรับผู้ป่วยฉีดยา STREPTOMYCIN คลินิกวัณโรค เพื่อเพิ่มความร่วมมือในการรักษาวัณโรคของผู้ป่วยและอำนวยความสะดวกให้เจ้าหน้าที่

8. กิจกรรมการพัฒนา :

1. เก็บข้อมูล
2. วิเคราะห์หาสาเหตุ
3. ร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหากับผู้ป่วย
4. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือกำกับการฉีดยา

9. ตัวชี้วัด :

- จำนวนครั้งของการโทรศัพท์มาสอบถามเจ้าหน้าที่คลินิกวัน โรคเรื่องการผสมยา การฉีดยา STREPTOMYCIN
- จำนวนครั้งของผู้ป่วยใช้ยาฉีด STREPTOMYCIN ที่ผู้ป่วยบ่นให้เจ้าหน้าที่รับฟังว่าเจ็บ

10. การวัดผลและผลของการเปลี่ยนแปลง :

หัวข้อประเมิน	ก่อนการปรับปรุงสมุดคู่มือ (ต.ค.54-มิ.ย.55)	หลังการปรับปรุงสมุดคู่มือ
<ul style="list-style-type: none">● จำนวนครั้งของการโทรศัพท์มาสอบถามเจ้าหน้าที่คลินิกวัน โรคเรื่องการผสมยา การฉีดยา STREPTOMYCIN	4 ครั้ง (เฉลี่ย 1 ครั้ง ต่อ 1 คน)	ยังไม่มีผู้ป่วย
<ul style="list-style-type: none">● จำนวนครั้งของผู้ป่วยใช้ยาฉีด STREPTOMYCIN ที่ผู้ป่วยบ่นให้เจ้าหน้าที่รับฟังว่าเจ็บ	25 ครั้ง (เฉลี่ย คนละ 6 ครั้ง)	ยังไม่มีผู้ป่วย
<ul style="list-style-type: none">● จำนวนผู้ป่วย	4	ยังไม่มีผู้ป่วย

11. บทเรียนที่ได้รับ :

1. ปัญหาของผู้ป่วยวัณโรค ต้องได้รับการแก้ไข ในทุกปัญหา เพื่อเพิ่มความร่วมมือในการ
ใช้ยาของผู้ป่วย
 2. การวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้กับผู้ป่วย(มานาน) หาข้อดี ข้อบกพร่อง ของเครื่องมือ และทำ
การปรับปรุงแก้ไข เครื่องมือ ทำให้แก้ปัญหของผู้ป่วยได้
 3. การแก้ไขปัญหา ต้องใช้ข้อมูลจากทุก ๆ ฝ่าย การรับฟังปัญหาของผู้ป่วย และวิเคราะห์
ข้อมูลร่วมกันจะนำมาซึ่งการแก้ปัญหาที่ตรงจุด
12. การติดต่อกับทีมงาน : เกษักรพัชรพรรณ ศรีจันงค์ งานบริการเกษักรรผู้ป่วยนอก
ฝ่ายเกษักรร โรงพยาบาลเขษัสน จังหวัดพัทลุง

